

Ze života našich farností

Horní Cerekev, Počátky, Žirovnice, Veselá

leden 2022

Hořící dítě (báseň)

*Když v zimní noci mrazivé
jsem zkřehlý v sněhu stál,
podivný žár mě zaplavil a
srdcem pronikal.*

*Překvapen vzhlédl jsem,
pátral, odkud to teplo žhne,
tu ve vzduchu jsem spatřil
hořet Dítě nádherné,*

*prudký žár stravoval je, však z očí slzí
pramen*

*vytékal mocným přívalem, div nezhasil ten
plamen.*

*Řeklo mi: Běda, v ohni žhnu hned po svém
zrození*

a nikdo nechce srdce ohřát si v mém plameni.

*Ohništěm je má čistá hrud', trny jsou
palivem,*

*láska je výhní, dýmem vzdechy, posměch
popelom,*

*spravedlnost jej roztápí, milosrdenství
dmýchá,*

*jak kov se duše tříbí v něm, taví se hřích a
pýcha.*

*Pro jejich spásu stravuji se v ohni palčivém,
bych krví obmyl je a každý z nich byl
zachráněn.*

*Když po těch slovech ztratil se mi zjev ten
zázračný,*

*blesklo mi v myslí, vždyť je dnes Hod Boží
vánoční.*

(Autor básně: anglický jezuita P. Robert Southwell, umučený r. 1595, svatořečen r. 1970. Přebásnil Josef Hrdlička)

*Přeji Vám všem požehnaný zbytek Vánoc
a celý nový rok 2022 a žehnám † P. Martin*

Světlo, jemuž baterky nedojdou

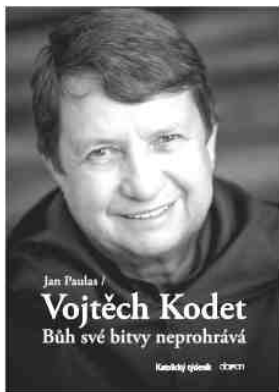
Ve vysokých horách je nejbezpečnější pohybovat se nad ránem, kdy je všechno zpevněné mrazem. Sotva totiž vysvitne slunce, začne ohřívat nejprve kameny, pak i ledovec, a hrozí, že se na vás něco zřítí. Na vysoké hory se proto často vychází po půlnoci. Proto k nezbytné výbavě patří kvalitní čelovka.

Při jednom výstupu u Mont Blancu jsem měl pocit, že tma je neproniknutelná, že vidím jen kus před sebe, jako by okolní tma světlo čelovky pohlcovala. Ukázalo se, že jsem si zapomněl v čelovce vyměnit baterie, a ty, co jsem měl, už docházejí.

Vstupujeme do dalšího roku, který bude nějak poznamenán covidem, zatemněn obavami o zdraví své či blízkých, naštváním z protiepidemických opatření, omezením kontaktů, zatemněn i mnoha osobními nejistotami, bolestmi a trápeními...

Do této situace zaznívají slova evangelia, tedy slova radostné zvěsti, že je nám k dispozici světlo, které prozařuje každou temnotu a žádná tma ho nemůže pohltnout. Natož aby mu došly baterky. Boží syn přišel na svět, aby osvěcoval každého, kdo ho přijme. S ním je možné projít i temnými obdobími bezpečně a s nadějí, že nakonec zažene každou temnotu. Prozářeny nový rok! **(Pavel Semela - www.vira.cz)**

Knižní novinka

Známý duchovní autor, karmelitán P. Vojtěch Kodet v obsáhlém knižním rozhovoru líčí svůj životní příběh. Postupně poznáváme jeho předky, dědečka, který prošel ruským zajetím, otce, bývalého politického vězně, a další členy rodiny. P. Kodet vzpomíná na dětství na venkově, hledání životní cesty, poměry v litoměřickém semináři, kněžské štace i sledování ze strany StB, obnovu kláštera v Kostelním Vydří nebo svou službu exorcisty. V otevřeném dialogu líčí i nelehká období života a otevírá témata, která jsou pro něj důležitá: víra jako osobní vztah, odpuštění, uzdravení, umění rozlišování nebo život s Božím slovem. Knihu rámuje krátkými úvahami – monology.

Vojtěch Kodet (* 1956) je kněz, karmelitán, známý kazatel a autor knih s duchovní tematikou. Přednáší a dává exercicie, věnuje se duchovnímu doprovázení a službě uzdravování a osvobozování.

Liturgický kalendář - leden

- 2. Sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
- 3. Nejsvětějšího Jména Ježíš
- 6. Zjevení Páně, slavnost
- 17. Sv. Antonína, opata**
- 18. Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
- 20. Sv. Fabiána a Sv. Šebestiána, mučedníků
- 21. Sv. Anežky Římské, panny a mučednice
- 24. Sv. Františka Saleského, učitele církve
- 25. Obrácení svatého Pavla, apoštola, svátek
- 26. Sv. Timoteje a Tita, biskupů
- 28. Sv. Tomáše Akvinského, učitele církve
- 31. Sv. Jana Boska, kněze

Antonín opat (Antonín Veliký (251?–356) - jeden ze zakladatelů mnišství. Roku 269 opustil všechnu majetek a stal se poustevníkem v poušti v Egyptě. Usiloval o jednotu s Kristem. Přitahování jeho náročným a radostným způsobem života, následovali jej četní učedníci.

Kulturně-duchovní pozvánky nejen z naší diecéze

setkávání maminek s dětmi, Pelhřimov
Pelhřimovská farnost pořádá setkání maminkem s dětmi (od nejmenšího do předškolního věku). Termíny: 20. ledna, 3. a 24. února, 17. a 31. března.

ČT 27. 1., on-line setkání pro kostelníky
Na platformě YouTube a Zoom se 27. 1. ve 20 h mohou sejít kostelníci a ti, kdo pečují o farnosti. Přednášejí: Mons. P. Konzbul, P. R. Dvořák a svatovítský kostelník M. Brich. Témata: liturgický prostor, nádoby a pomůcky a péče o ně. Pořádá Institut pro liturgickou formci. Spojení a podrobnosti na www.bcb.cz.

28.1., 17 h, Přednáška o P. Toufarovi
P. Tomáš Petráček prosloví v přízemí Teologické fakulty (sál č. 3) v Českých Budějovicích přednášku s názvem *Příběh P. Josefa Toufara a co znamená "čichoštský zázrak"*.

SO 30.4., Národní pochod pro život
Opatření vlády neumožnila akci pořádat loni ani předloni. Termín letošního Národního pochodu pro život byl stanoven na 30. dubna. Podrobnější informace o této akci na webu Hnutí Pro život ČR.

Kalendárium - přehled chystaných akcí ve farnostech

SO 8. 1.,

SO 22. 1.,

18.00 h - kostel Horní Cerekev

tradiční Tříkrálová sbírka

Večer chval se SisterBandem

Kněz ani levita nepomohli chudákovi, měli totiž svůj plán

Podobenství je známé: u cesty z Jericha do Jeruzaléma leží zmlácený a okradený muž. Projdou kolem náboženští profesionálové (kněz a levita) a neudělají nic. Pak projde Samaritán (považovaný za nepravověrného) a poskytne zraněnému komplexní péči.

Roku 1973 podnikli D. Batson a J. Darley experiment. Studentům teologického semináře v Princetonu řekli, že mají vyplnit dotazník o milosrdenství v budově A a že druhá část testu se odehrává v budově B. Studenti přitom museli projít uličkou, kde byl nastrčený dobrovolník, který byl skrčený na chodníku a sténal. Vědci ještě skupiny rozdělili na dvě části. Tu první v budově A instruovali, že je málo času, kdežto druhé skupině naopak naznačili, že času je dost.

Z první skupiny se u chudáka zastavil každý desátý, z druhé skupiny dvě třetiny studentů.

Závěr výzkumu tedy nebyl ten, že by budoucí kněží byli zlí a lhostejní. Šlo spíše o to, že když nebožáka přehlédli, měli oči zaslepené nestíháním. A tak to možná bylo i v Palestině. Kněz i levita třeba neměli okoralé srdce. Prostě jen pospíchali, hnali se do Jeruzaléma za neodkladným úkolem. Na muže v příkopě nebyl čas. Ale Samaritán třeba měl také svůj byznys. Jenže nešel přítomností jako zajatec svého plánu, který možná ani nenastane. Srdce měl vyprázdněné od hypotetických zítřků, a proto vnímal přítomné promlouvání Páně. Jde tedy o to, nakolik je člověk pohlcen "tím svým" a nakolik chápe, že žádné "to jeho" ve skutečnosti není - ale že vše má v rukou Pán a k němu je třeba mít otevřené oči. Kněz a levita měli svůj plán, ale Samaritán byl posluchač, připravený opustit svůj projekt.

Tak mnoho záleží na vnitřním uprázdění, na prostoru pro Boha a pro bližní. A nemusí jít o lidi u cesty, které neznám. Často jsou to bližní, které dobře znám a kteří se kolem mě válejí v příkopech mravních, psychických, duchovních, vztahových a volají o pomoc nebo už ani to, protože nemají sílu. Já jdu kolem a přemýšlím o pěkném kázání o milosrdenství.

(Z knihy P. Štěpána Smolena: Pominuté chvály)

Má smysl dávat si novoroční předsevzetí?

Je všeobecně rozšířené dávat si předsevzetí na Nový rok. Tato předsevzetí si lidé dávají více ze zvyku, respektive s vazbou na nějaké datum, než z nějakého svého hlubšího přesvědčení nebo vůle. Většinou nedopadnou podle představ a mnohdy vedou k opačnému efektu.

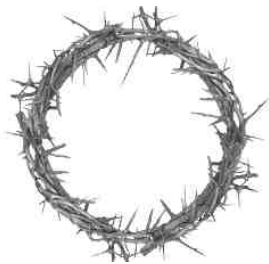
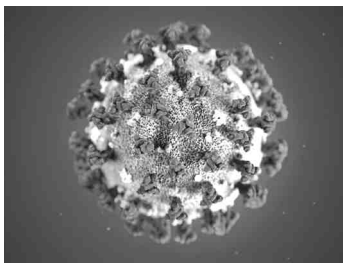
Předsevzetí jsou však velmi dobrá, když potřebujeme vyjít z nějakého nekultivovaného stereotypu nebo zlozvyku. Je dobré z počátku si udělat vnitřní plán, například po týdnu, a když vidím, že se mi daří, můžu pokračovat dále po týdnech.

Zároveň mohou přijít etapy života, kdy nemusíme mít žádná předsevzetí a můžeme jen v klidu spočinout v našich povinnostech.

Příklad mých celoživotních předsevzetí:

- Snažím se být denně v tichu před Pánem. Na pomoc si vezmu Písmo nebo spočinu jen tak.
- Ať už mám málo nebo více času, mám vždycky rozečtenou nějakou knihu.
- Sleduji jen filmy, u kterých si odpočinu nebo se vzdělávám. Ne ty, které obsahují fiktivní zlo.
- Život je velký dar, proto se snažím v životě vytvořit co nejvíce krásy (duševní i hmatatelné).
- Snažím se každou bolest, jak svoji, tak druhých lidí proměnit v krásu.
- V modlitbě dávám přednost lidem ve válkách, totalitě, jinak znevýhodněním a slabým.
- Snažím se hodně lidem děkovat a říkat jim, že jsou úžasní.
- Snažím se u druhého člověka hledat a vyzdvihnout krásu jeho duše. **(z www.vira.cz)**

Koronavirus připomíná smrt, ale i trnovou korunu

Koronavirus získal své jméno díky tomu, že se viditelně podobá koruně (latinsky "corona"). Koruna je symbolem moci a autority - a tento virus má nad námi lidmi opravdu obrovskou moc. Pouhým okem je neviditelný, ale všimněte si, k čemu všemu miliardy lidí donutil, a co všechno kvůli němu naopak dělat nemůžeme.

Důrazně nám také připomíná, jak jsme zranitelní. Člověk na svou smrtelnost snadno zapomíná. Koronavirus dokládá, že náš vztah ke stvoření a také vztah stvoření k nám není v pořádku. A že se to nestalo náhodou.

Ale existuje ještě jiná koruna, která je naší nadějí: trnová koruna, kterou vložili Pánu Ježíši na hlavu, než byl popraven. Ta dokládá, jak hluboká je propast mezi stvořením a jeho Stvořitelem. Zemi stvořil Bůh, ne my.

Nejsme jejími majiteli, přestože se o snažíme. Jsme jen správci a máme v té věci nedostatky - mnozí z nás si zpackali život nebo ho zpackali

druhým, nemluvě o tom, co provedli s planetou. Není možné připravit pro lidi dva ráje - jeden v obecnství s Bohem a druhý bez Boha.

Koronavirus bortí naše iluze o tom, že si tu vybudujeme dokonalý svět. Naše původně netečné reakce se mění ve zděšení, pocit zmaru a hněv.

V porušeném světě, který je důsledkem hříchu ničen, jsou bolest a utrpení nevyhnutelné. Dokud nezačal virus řídit, možná jsme před touto realitou utíkali. Teď už to ignorovat nelze, stejně jako otázky života a smrti. Jak píše C. S. Lewis: "Dokážeme ignorovat i potěšení. Bolest však se hlásí o své. Bůh k nám potichu mluví uprostřed našich rozkoší, hovoří k nám v našem špatném svědomí, ale nahlas křičí, cítíme-li bolest. Je to jeho megafon, kterým burcuje hluchý svět".

Koronavirus nám tedy může posloužit jako velký megafon a připomíná nám definitivní statistiku: Každý zemřeme. A hlavně nás může přimět k tomu, abychom se obrátili k Bohu, kterého jsme nebrali na vědomí, i když měl na hlavě trnovou korunu - jen proto, aby nás přivedl k sobě a přenesl nás do nového světa, kde už není smrti.

(Z knihy J. C. Lennox: Kde je Bůh v době koronaviru?)

Něco k zamyšlení

Souvislosti TV Noe s Markem Váchou

Kněz a biolog P. Marek Orko Vácha se ohlíží za rokem 2021 - hlavním tématem je koronavirus, resp. nasazení zdravotníků a dalších skupin lidí, ale také spory o očkování ve společnosti i v církvi. Pořad lze přehrát ve Videotéce TV Noe.

Hudební tip

Lamačské chvály

Skupina muzikantů, pojmenovaná podle bratislavské čtvrti Lamač, hraje jednoduché a melodické písně, vyjadřující vděčnost a chválu. Koncerty prokládají evangelizačními příběhy. Více na jejich webu a na YouTube.

Zpravodaj farností H. Cerekev, Počátky, Žirovnice a Veselá, zastoupených P. Martinem Bráchou (721 074 647). Vychází měsíčně v nákladu 130 ks, číslo vyjde na 10 Kč. Příští uzávěrka: 24. ledna. Archiv: www.cerekev.cz. Redaktor: Jan Mazanec, mazanec@centrum.cz, 775 269 206.